

Sygn. akt II CSK 782/14

POSTANOWIENIE

Dnia 26 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa E. Spółki Akcyjnej w L.
przeciwko P.J.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 26 czerwca 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu
z dnia 30 kwietnia 2014 r., sygn. akt X Ga 119/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które - zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 30 kwietnia 2014 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie sądowym i nauce prawa i budzące poważne wątpliwości co do sposobu jego rozwiązania. Skarżąca nie przedstawiła dostatecznych argumentów prawnych uzasadniających istnienie w sprawie zagadnienia prawnego, na które się powołuje. Zważyć przy tym należy, iż sformułowane w skardze kasacyjnej pierwsze zagadnienie prawne abstrahuje od wiążącego Sąd Najwyższy ustalenia faktycznego Sądu drugiej instancji, że pozwany przed powierzeniem przez powódkę wykonania brakującej dokumentacji innemu podmiotowi nie został wezwany do jej złożenia w określonym terminie. Natomiast drugie z przedstawionych zagadnień prawnych w istocie dotyczy wyłącznie wykładni art. 636 § 1 k.c., którego interpretacja nie budzi poważnych wątpliwości.

Nie ma też podstaw do uznania, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Ma to miejsce wtedy, gdy zasadność zarzutów podniesionych

w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym polegających w szczególności na oparciu rozstrzygnięcia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą i ugruntowaną jego wykładnią przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym. Uzasadnienie wniosku nie zawiera przekonującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego skargą kasacyjną orzeczenia. Sam fakt nieuzyskania przez powódkę świadczenia przewidzianego w łączącej strony umowie nie skutkuje automatycznym przyjęciem istnienia podstaw odpowiedzialności pozwanego z bezpodstawnego wzbogacenia, odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady, czy też na podstawie przepisów o kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Reżim odpowiedzialności z tytułu bezpodstawnego wzbogacenia nie wchodzi w rachubę, jeżeli do oceny podstaw odpowiedzialności właściwe są przepisy o kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Zważywszy na treść § 3 ust. 3.5 umowy - które według ustaleń Sądu się nie ziściły – nie można przyjąć, aby w sposób oczywisty naruszono przepisy o kontraktowej odpowiedzialności odszkodowawczej. Treść pozwu obejmującego żądanie zasądzenia zwrotu kwoty zapłaconej za wykonanie dokumentacji przez inny podmiot nie nawiązuje natomiast do reżimu odpowiedzialności z tytułu rękojmi. Dodać przy tym należy, iż w postawach skargi nie wskazano właściwego przepisu (art. 637 w zw. z art. 656 § 1 k.c.) określającego uprawnienie do żądania obniżenia wysokości wynagrodzenia z powodu wad robót budowlanych.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).